

Vysočina Gladiators získali poprvé za svou historii zlatou trofej a stali se tak vítězi Czech Bowlu.

■ Veronika Dawidowicz

V sobotu 11. září zaplnili stadion v Jiráskově ulici příznivci amerického fotbalu. Proti domácímu týmu Vysočina Gladiators se postavili Prague Lions.

Bylo úžasné vidět zaplněné tribuny fanoušků jihlavského týmu, kteří přišli z převážné části oděni do černého.

Tento nápad vyvěšili Glads na svých sociálních sítích, a jak bylo vidět, fanoušci chtěli vyjádřit podporu týmu nejen hlasitým povzbu- zováním, ale i vizuálně.

Atmosféra na zápase byla po

celou dobu skvělá, fanoušci skandovali ostošest, zvedali se ze svých sedaček a fandili domácímu týmu, aby získal tolik vytuženou trofej.

Již ke konci poslední čtvrtiny bylo zřejmé, že skóre už se nezvrátí tak, aby Prague Lions mohli bojovat alespoň v prodloužení, a slavit tak pomalu začali nejen fanoušci na tribunách, ale i Gladiátoři.

Skóre 23:0 jasně ukazuje, kdo ovládl tento ročník Czech Bowlu. Poprvé v historii klubu se šampiony stali Vysočina Gladiators.

O radost z vítězství se běželi pod tribuny všichni hráči podělit se svými fanoušky, kterým předvedli i vítězný pohár.

No a jak celý zápas vnímali fanoušci Gladiators, kteří prý údajně patří k jedněm z nejlepších?

VELCÍ fanoušci Vysočina Gladiators Miroslav Pech s manželkou Bárou a kamarádkou Karolínou chodí podporovat jihlavský tým kdykoliv to jen jde.

Byl to jeden z nejlepších zápasů, na kterém jsem byla

■ Karolína Astalošová

Na zápasy Gladiators chodím jeden rok. Přivedla mě k tomu moje nejlepší kamarádka s manželem. Musím se přiznat, že jsem ze začátku nevěřila, jak mě tento sport uchvátí a že začnu chodit na každý domácí zápas. Dokonce jsme už vyjeli i na pár venkovních zápasů, třeba na zápas se Steelers do Ostravy.

Po tom, co jsem se přestěhovala do Prahy, jsem i tak na tento tým nezanevřela. Na Czech Bowl jsme

přijeli v celkem hojném počtu. Byl to jeden z nejlepších zápasů, na kterém jsem byla.

Ty emoce, jak ze strany hráčů, tak ze strany fanoušků, kteří fandili z plných plic, byly naprosto nepopsatelné. Myslím, že po smolném chodit na každý domácí zápas. Dokonce jsme už vyjeli i na pár venkovních zápasů, třeba na zápas se Steelers do Ostravy.

Pevně věřím, že se Gladiátorům bude dařit i nadále a že budeme moct vidět další skvělé zápasy a poháry. Lets go, Glads!

Mistři! Jihlavští Gladiátoři ovládli Czech Bowl

MISTŘI! Gladiátoři nenechali pražské Lvy ani jednou skórovat. Za výsledek 23:0 si pak zaslouženě dopřáli sprchu ze šampaňského.

Čekal jsem spíš „vesnickou ligu“

■ Filip Horký

Je to teprve pár týdnů, co jsem se od přátel dozvěděl, že se u nás, dokonce v nedaleké Jihlavě, hraje americký fotbal. Ačkoliv jsem o americkém fotbale moc nevěděl, chtěl jsem to vidět! Přiznám se, čekal jsem spíš „vesnickou ligu“, ale o to víc mě překvapilo, na jaké úrovni tým Vysočiny hraje.

Už od prvního příchodu na stadion mě pohltila atmosféra, kterou kolem sebe Gladiátoři mají. Věrou a početnou komunitu fanoušků, roztleskávačky, vlastní merch, zázemí s cateringem.

I když pro mě, jako pro naprostého nováčka, bylo těžké se v dynamické hře orientovat, zápas jsem si skvěle užil a věděl jsem, že tam nejsem naposledy.

Když jsem byl na utkání s Prague Lions na jejich domácím hřišti, atmosféra nebyla taková jako v Jihlavě. Bylo poznat, že pro Vysočiny je americký fotbal víc než jen hra, je to jejich život. Zápas v Praze byl od začátku do konce velmi vyrovnaný. I když skončil naší porážkou, tušil jsem, že náš čas ještě přijde, že se s Lions potkáme...

Samotným Czech Bowlem opět

zavládla skvělá atmosféra podpoře na tribunou v černých barvách. To jistě přispělo tomu, že Gladiátoři zkontrolovali Lvy a po domácím hřišti si je pěkně povodili.

Plně ovládli utkání a Lions odjeli domů bez jediného bodu. Čekal jsem dlouhé a napínavé derby, a ne tak rychlý a jednoznačný zápas. Gladiátoři si získali titul rozhodně zasloužili a já jsem rád, že jsem byl svědkem právě takové sezóny, která byla pro hráče i hrdé fanoušky Vysočiny netrpělivě vyhlížena. Těším se na novou sezónu, která bude jistě stejně úspěšná jako tato.

Czech Bowl byl skvělý zážitek

■ Miroslav Pech

Americký fotbal jako takový jsem tenkrát viděl max. jednou za rok v TV, a to, když bylo finále NFL, tedy Super Bowl.

I když toho vesměs o pravidlech člověk tolik nevěděl, tak nás lákala myšlenka zajít si na domácí zápas Vysočiny Gladiators, kteří v tu dobu hráli v Jihlavě na Stoupách, a to konkrétně ve 3. lize. Vydali jsme se, v té době ještě s přítelkyní, dnes už manželkou, na první zápas v roce 2017 a hned jsme si tím a atmosférou opravdu oblíbili. Ted jsme již manželé a na zápasy chodíme stále spolu, a to je na tom asi to nejlepší, sdílet to právě s ní.

Nebylo to zdaleka jen hrou, čím si nás místní tým získal, ale i tím, jak Glads vždy skvěle přistupovali ke svým fans a snažili se, aby si zápas každý člověk, který přišel, parádně užil bez rozdílu, zda již na některém zápase byl, nebo nebyl.

Komentováním všech domácích zápasů Glads a neustálým přiblížováním pravidel na těchto zápasech

se člověk cítil, jako by americký fotbal sledoval věky. Nebylo to ale jen komentováním, ale určitě i tím, že každý zápas se už tenkrát snažili lidem zpříjemnit.

Nyní po čtyřech letech fandění jsme se dočkali toho, že se Glads dostali do finále České ligy na domácím stadionu. Navíc z toho vyšli vítězně, když porazili pražské Lions v nádherném poměru 23:0.

Czech Bowl byl skvělý zážitek, vidět toho bojového ducha celého týmu během zápasu a slyšet podporu tolika lidí, zvlášť když se člověk rozhlédl po tribunách a viděl, jak většina z nich přišla v černém dress kódu – což byl nápad Glads na sociálních sítích.)

Za tu dobu s námi chodí fandit spousta super lidí včetně mého mladšího bráčky. Proto i tenhle poslední zápas byl nejlepší zážitek, být u toho s tolika super kamarády a vidět Glads zvednout nad hlavu pohár mistrů ČR!

Obrovská gratulace týmu a za všechny věrné fans díky!!!

NESMĚLO chybět ani selfie s jedním ze šampiónů. Tady je to konkrétně Erik Kotek, kterému se na krku típytí zlatá medaile.

Každým rokem byl tým lepší, nezalekli se žádného soupeře

■ Bára Pech Kašparová

Na první zápas amerického fotbalu v Jihlavě mě vzal jedno nedělní odpoledne můj muž a ihned jsme oba věděli, že nám to přirosto k srdci a stalo se takovou naší tradicí.

Rádi jsme sledovali Super Bowl a představovali si, jaké by to asi bylo fandit tak skvělým týmům a zažívat tu vítěznou euforii z každého zápasu. Tenkrát jsme chodili Vysočina Gladiators podporovat a uživali jsme si každý zápas. Když Glads vbíhali na hřiště na jihlavských Stoupách, všichni jásalí a fandili, jak jen to šlo.

V průběhu let se k nám připojila spousta přátel, kteří si americký fotbal zamilovali a od té doby s námi chodí fandit pravidelně.

Každým rokem byl tým lepší a lepší, nezalekli se žádného soupeře a nám najednou vize českého Bowlu nepřišla už nijak zvlášť vzdálená a s každým dalším zápasem jsme se těšili na zasloužené finále, kterého jsme se letos dočkali.

Byla to poměrně dlouhá cesta, ale i přes to všechno se ve finále jihlavští utkali s pražskými Lions.

Soupeřův tým nám již v průběhu roku nedal nic zadarmo, o tom jsme se přesvědčili na zápase, kde Lions zvítězili na domácí půdě, takže jsme věděli, že to nebude snadný soupeř do finále.

Najednou se to stalo skutečností a my se 11. září přišli podívat na Czech Bowl 2021, kde mezi sebou soupeří Glads a pražští Lions. Pro každého fanouška to byl neskutečný a výjimečný okamžik, napětí se dalo krájet a všichni fandili, co jim jen síly a plíce dovolily.

Když dal náš tým první touchdown, celý stadion sjednocený v černém oblečení na počest domácího týmu, jásal jako o život.

Gladiátoři to nakonec dokázali a stali se mistry Czech Bowlu. Ta tvrdá příprava celého týmu stála za to a na konci dne mohli zvednout zlatý pohár nad hlavu. Všichni jsme byli pyšní, že jsme s nimi tu dlouhou cestu za vítězstvím mohli ujit a být u těch malých krůčků, které je dovedly až sem. Díky za všechny fanoušky a těšíme se, až se znovu všichni sejdem na tribunách.

Gladiators mají nejlepší fanouškovskou základnu

■ Martin Pech

Psal se rok 2017, když se ke mně poprvé dostalo to, že se v České republice a přímo u nás v Jihlavě hraje něco takového, jako je právě americký fotbal. Přišel s tím za mnou můj starší brácha s jeho ženou a vzali mě na první zápas.

Tehdejší třetí liga se hrávala ještě Na Stoupách. Už v té době se mi zalíbilo to, jak to Glads mají vyřešené. Od počátku byl vždy přítomen skvělý komentátor, který dokáže i úplným nováčkům přiblížit alespoň základní pravidla hry. Rád vzpomínám na zápasy právě na tomto prvním hřišti v Jihlavě.

Rok od roku se celý tým začal posouvat nezastavitelnou rychlostí výš a výš napříč tabulkami všech lig, co u nás v Česku máme. Sice se až do tohoto roku nepodařilo týmu ulovit silver nebo bronze bowl, ale vždy předvedli neskutečný výkon a na tabulce zapisovali první příčky.

Gladiators mají jednoznačně nejlepší fanouškovskou základnu a není se čemu divit. Každý zápas se tým snaží propagovat a díky úžasné vlastní grafice od Davida Suchého byla hračka zaujmout nové lidi. Pokaždé vymyslí pestrý plán a člověk se na hře ani o přestávce nikdy

nenudí, tudíž není divu, že stále přitahuje více a více lidí!

Tuhle sezónu v roce 2021 měli Glads šanci zrekapitulovat skoro dosáhnoutý Czech Bowl z minulé sezóny, která kvůli opatřením musela být zrušena. Jak se dalo čekat, kluci se této příležitosti od prvního zápasu chytili výtečně a předváděli překrásné passové, ale i runnové akce v každém ze zápasů!

S těmito výsledky bylo jasné, že velké finále je nadosah. Kromě jediného zápasu s Prague Lions vyhráli všechny zápasy a zasloužili si tím, že se Czech Bowl XXVIII odehrál mezi domácími v Jihlavě. Atmosféra před zápasem houstla, otevřela se i druhá tribuna, aby bylo kam si posadat.

Po celou dobu zápasu byla ale napjatá atmosféra, v americkém fotbale se může vše v mžiku změnit. Když si ale po necelých deseti minutách Gladiátoři připsali první touchdown, všichni doufali, že si tento náskok udrží. Nakonec kluci překvapili a nenechali Prahu skórovat ani jednou. Byl to super pocit vidět po těch letech, co kluci dřeli, vyhrávali a nezískali ani jeden bowl, jak mohou zvednout rovnou nad hlavu ten zlatej!

POLÍBIT nebo zdvihnout nad hlavu vítěznou trofej si po letech snažení a dřiny Glads opravdu zasloužili. Několikrát ji také předvedli svým fans pod tribunami, kde se ní všichni hráči radostně skotačili.

Foto: archiv BPK a David Kratochvíl